

Hele Udvalget er enigt om, at det er nødvendigt og rigtigt at eventuelle Merindlægter, som maatte indvindes ved Krigssituationen, beskattes efter lignende Regler som i det øvrige Kongerige til Dækning af Udgifter, som Krigen paalægger Vort Samfund, og til Hjælp til Lindring af de Byrder og Savn, som maatte ramme Dele af vort Folk.

Flertallet mener, at det er nødvendigt at foretage en nærmere Undersøgelse, for Spørgsmaalet om Formueskat, Grundværdibeskatning og Ophævelse af Indførselsafgiften paa Kaffe, Te og Sukker, behandles.

Man maa saaledes selvfolgelig faa oplyst, hvormeget en Formueskat og Grundværdistigningsskat*) vil udbringe, for at kunne bestemme, om en saadan Beskatning kan dække den Indtægt, som nu haves ved Indførselsafgiften paa Kaffe, Te og Sukker.

Forslag.

I. Fra hele Udvalget:

A. Lagtinget indstiller, at det af Tinget i 1936 og 1938 vedtagne Forslag til Lov for Færøerne om Afgift for Fremvisning af levende Billeder og Afholdelse af offentlig Dans gennemføres med Gyldighed fra 1. Januar 1940.

B. Lagtinget indstiller, at det af Tinget i 1936 og 1938 vedtagne Forslag til Lov for Færøerne om Stempelafgift gennemføres med Gyldighed fra 1. Januar 1940.

C. Lagtinget indstiller til Vedtagelse hoslagte Forslag til Lov for Færøerne om Mereindkomstskat.

II. Fra Flertallet: (tað er: J. M. Fr. Poulsen, Kr. Djurhuus, O. F. Joensen, M. A. Jacobsen og Edw. Mitens)

Spørgsmaalet om Formueskat, Grundværdistigningsbeskatning og eventuel Ophævelse af Indførselsafgift paa Kaffe, Te og Sukker henvises til Landsnevndin til Fremskaffelse af nødvendige Oplysninger, hvorefter Sagen paany forelægges Tinget.

III. Fra Mindretallet:

A. Lagtinget indstiller, at det af os i 1938 fremsatte Forslag til Lov for Færøerne om personlig Skat til Lagtinget gennemføres med Gyld-

ighed fra 1. Januar 1940.

B. Lagtinget indstiller, at det af os i 1938 fremsatte Forslag til Lov for Færøerne om Formueskat til Lagtinget gennemføres med Gyldighed fra 1. Januar 1940.

C. Lagtinget indstiller, at der for Færøerne gennemføres Lov om Grundværdibeskatning af lignende Indhold som den for det øvrige Kongerige gældende Lovgivning.

D. Tinget indstiller, at Indførselsafgift paa Sukker, Kaffe og Te bortfalder.

Lagtingets Budgetudvalg.
Tórshavn, den 20. November 1939.

(sign.) Joh. M. Fr. Poulsen
(sign.) Kr. Djurhuus.
(sign.) O. F. Joensen.
(sign.) M. A. Jacobsen.
(sign.) Edw. Mitens.
(sign.) P. M. Dam.
(sign.) J. P. Davidsen.

Lesarnir hava hervið fingið váttað:

1) Tað vóru javnaðarmenn, ið reistu hetta mál í seinastu setu.

2) Tað vóru bara javnaðarmenn, ið talaðu og framseta positivt uppskot um at lætta tí minna manningum skattin við at hækka skattin á tær stóru inntøkur og at innføra ein særsligan formuguskatt og grundvirðisøkingarskatt og við at avtaka tollin á kaffi, te og sukur.

3) Hverki sambandsmenn ella sjálfstýrismenn høvdu á máli og enn og minni uppskot um at avtaka tollin á kaffi, te og sukur.

4) Hverki sambandsmenn ella sjálfstýrismenn vildu hoyra talan um ein hægri skatt á tær stóru inntøkurnar.

5) Viðvíkjandi avtøku av kaffi, te og sukur tollinum vildu sambandsmenninir í nevndini J. M. Fr. Poulsen, Kr. Djurhuus O. F. Joensen, allraðegst ganga við til í landsnevndini at kanna eftir, um formuguskattur og grundvirðisøkingarskattur geva nógv at seta í staðin fyri sukur-, te- og kaffiskattin. Hetta kundu teir gera uttan nakra »risiko« fyri avtøku av hesum tolli: tí teir vistu uppá forhøvd, at ífall teir segdu nei til javnaðarmanna uppskotið um ein hægri skatt á tær stóru inntøkurnar, vildi tað vera ivingarsamt, um ein lítill formuguskattur og ein grundvirðisøkingarskatt kom at geva so nógv, sum neyðsynjarvørutollurin gav.

6) Tað, at sambandsmenninir í nevndini siga, at tað má undirsøkjast, um formugu- og

grundvirðisskattir geva líka nógv sum kaffi-, te- og sukur tollurin, prógva, at teir eins og hvør skilamaður meina, at hesin tollur ikki kann avtakast uttan, at okkurt, ið gevir líka nógv, verður sett í staðin, og

6) harvið hava teir sjálvir eisini prógvað, at teirra atkvøða fyri javnaðarmannauppskotinum um avtøku av kaffi-, te- og sukur tollinum bara var ein kvamsvis atkvøðugreiðsla. Teir høvdu jú líka frammanundan saman við sjálfstýrismönnum felt javnaðarmannauppskotini um ein hægri skatt á tær stóru inntøkurnar, formuguskatt og grundvirðisøkingarskatt, tey einastu uppskot, ið frammi vóru til at seta í staðin fyri neyðsynjarvørutollin, og sum soleiðis fylgja sambandsnevndarlímanna egnu orð vóru ein avgjörd forfátting fyri avtøkuni av hesum tolli.

Lesarnir megu nú spyrja:

Tá ið sambandið soleiðis visti, ja sjálvt segði, at forfáttingin fyri avtøkuna av sukur-, te- og kaffitollinum var, at tingið fekk inntøkur í staðin fyri henda toll, og tað sjálvt ikki hevði viljað gingið við til nakað »erstáninguppskots« — hvat meining hevði tað tá við at stemma fyri javnaðarmannauppskotinum um avtøku av hesum tolli? Stempulskatturin, stuttleikaskatturin og ein særsligan kriggsinntøkuskattur kundi ein vænta valla vildu koma at rokka longri enn at svara tað aftur, ið inntøkurnar verða at minka og útreiðslurnar at vaksa vegna kriggstíðirnar.

Her gevst bara eitt svar:

Val er fyri durum — og sambandið hevur gjørt eina »valgmanøvre« í tí treysti, at tað skuldi eydnast tí ígjøgnum »Dimmalætting« og iðnari munnligari agitation at billa fólkini inn, at tað ið hvussu var hevði roynt at fingið neyðsynjarvørutollin burtur aftur.

Hetta er sannleikin um sambandsins jólagávu!

Er tað lógið, at vit ikki hava haft samvitsku at fortelja fólk, at kaffi-, te- og sukur tollurin er avlikin, aftaná, at sambandið soleiðis hevur skorið kjansurnar niður í 1 móti 100. Okkara uppgáva er at siga sannleikan og ikki at bryggja hvørvisjónir fyri fólk — og tað var altíð okkara ætlan at geva fólkini sum sannleikan frá tinginum í hesum máli. Vit vita, at hann er herskin hjá »Dimmu« og sambandsmonnum at svolgja, særliga tá ið teir hava tosað og skrivað jólasøgur við teim sjálfum sum teim vælsignaðu jólanissum, ið komu við posunum fullum av tollfrum sukur-, te- og kaffipakkum. Men vit hava roynt at verið so mildir sum møguligt.

Sambandsblaðið sigur ósatt í ellisrentumálinum.

Tað eru javnaðarmenn sum hava fingið ellisrentuna ígjøgnum.

Les her í blaðnum dokumentatiónina av hesum.

Kriggs-umstøðurnar.

Fyrra partin av síðstu viku hevur stríðið millum Finnlandingar og Russar verið hart. Men Russarnir hava ikki verið heldigir, ið at teir hava sett hópin av nýggjum herfólki inn í stríðið.

Hin russiska royndin at seta ein kila inn í Finnland móti teirri Botnisku buktini fyri at slíta sambandið millum taun finska herin í norðara parti av landinum og høvudsherin í Suðurfinnlandi miseydnaðist fullkomuliga. Russarnir vóru her so avgjört við undirlutan, at tað er ivingarsamt, um teir verða forir fyri at gera nakað størvegis álop aftur um hesar leiðirnar. Teir eru ríknir langt inn um russiska landamarkið.

Eisini í Norðurfinnlandi høvdu teir finnsku hermenninir fyrst í vikuni góða framgongd. Teir tóku seg t. d. væl fram móti Petsamo.

Seinna partin av vikuni hava Finnlandingar gjørt nokur smærri men djór álop á Russarnar, og er tað eydnast teimum at oyðileggja nokur goymsluupláss og taka hópin av fangum.

Í Káraleni hava Russar nú ogiliga nógv herfólk samantrunkað. Tað sær út til, at teir her vilja seta alt inn uppá at bróta ígjøgnum hina finsku verjuna. Finnlandingar byggja her verndarvirkir aftanfyrri Manneheimlinjuna, har hon er veikast, so líkt er til, at taun bardagi, her kemur at standa, verður harður.

Við týsk-franska markið er støðan óbroytt. Ongar størvegis hendingar.

Í hesum ári skulu 2 milliónur innkallast til hin enska herin.

Tíðindi.

Hann fekk krakk!

Aftaná at bóndaflokkurin og vinnuflokkurin tóku seg saman í »Fólkaflokkinn« ella fólkaforbundið, sum menn eisini nevna henda konservativa flokkin við tí radikala spjaldinum, eru teir komnir í tankar um, at tað kanska kortini eingin vinningur var fyri teir. Jóannes Patursson skal tí hava boðið hinum gamla sjálfstýrisflokkinum samgongu. Hann skal soleiðis hava boðið Havnar Framburðsfelag tvey pláss á fólkaflokkisins vallista fyri Suðurstreymoy; men teir vildu einki vita av hesi fríggj.

Nevningating

varð sett í Havn miðvikudagin og hósdagin. Vit skulu ikki koma nærri inn á ta sak, ið her lá fyri, ella hvussu hon fór fram. Tað er nóg mikið at siga, at hin ástalaði varð frikendur.

Carnegiefondurin

hefur ásett heiðurslønirnar fyri livbjargan fyri 1939. Millum teirra, ið finga heiðurslønir eru Føroyingarnir Carl J. Kjær, Tvøroyri, 800 kr. og M. Pállsson, Sunnbø, 200 kr.

Verkfallið.

18. desember byrjaði verkfall á Tórshavnar Skipasmiðju. Orsøkin var, at skipasmiðjan ikki helt seg kunna lata handverkararnar við nýbygggingin fáa ta løn, sum meistarafelagið og arbeiðsmannafelagið høvdu samtykt skuldi galda fyri handverkarar.

Partarnir eru nú samdir. Og arbeiðið varð fyribils uppattur tikið 2. januar til ta tarífnessigu lønina.

Pristalið.

Pristalið fyri Føroyar er eftir útrokning eftir voruprísinum 20. desember 1939 sett til 116. Tað vil siga, at vanlig arbeiðsløn skuldi verið 116 oyr um tíman.

Til næsta blað

meгу nakrar blaðgreinir, har ímillum nakrar innsendar, biðja.

Landinspektørur.

Løgtingið hevur samtykt at seta ein landinspektør fyri Føroyar við grundløn 5040 kr., hæðkandi 3. hvørt ár við 360 kr. inntil 5760 kr. umframt vanlig tilleg hjá tænastumönnum.

Plássið verður at seta frá 1. apríl 1940, og bønarbrøv verða at senda til løgtingskrivstovuna áðrenn 15. februar 1940.

LOGTINGSSKRIVSTOVAN

Javnaðarflokkurin er einasti flokkur, hvørs høvuðsmál er gjøgnum löggávuna at bota um lívskor hins minni menta.

Veljið tí javnaðarmenn á ting!